

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๑๒ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

เมื่อวานนี้เป็นการสมათานอยู่จำพรรษา คำว่าอยู่หมายถึงไม่ได้จาริกไปในที่
ต่าง ๆ ความสงบหรือความอยู่ เรามาบวชมาปฏิบัติมาอยู่กับพระธรรมอยู่กับพระวินัย
อยู่กับกิจวัตร ข้อวัตรปฏิบัติ อย่างนี้เรียกว่าอยู่ อยู่ทั้งกายอยู่ทั้งวาจา
อยู่ทั้งกิริยามารยาท อยู่ทั้งใจ เรียกว่าอยู่กับพระธรรมพระวินัย กิจวัตรข้อวัตรปฏิบัติ

เรามาจากคนละบ้านคนละท้องถิ่น ทั้งในประเทศต่างประเทศ จุดมุ่งหมาย
คืออันเดียวกัน คือการมาทำที่สุดแห่งความดับทุกข์ ความไม่มีทุกข์ เราต้องรู้เข้าใจว่า
ความทุกข์มันมาจากไหน ความทุกข์มันมาจากเราไม่รู้เหตุรู้ปัจจัยของความทุกข์
ความทุกข์นั้นมันได้หมุนไปเรื่อยเป็นวัฏจักร ความทุกข์มันหมุนรอบตัวเอง เป็น **cycle**
of life หมุนรอบตัวเอง

เราจะหยุดความทุกข์ได้ เราต้องรู้เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะเกิด
ความปรุงแต่ง มันจะเกิดเป็นตัวเป็นตน เกิดเป็นความปรุงแต่ง ความปรุงแต่งนี้
ถึงเป็นความทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป มีแต่ทุกข์ทั้งนั้น เราจะหยุด
ความปรุงแต่งได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยพระธรรมด้วยพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตร

เราต้องรู้เข้าใจ เพราะทุกอย่างนั้นคือกรรมคือกฎแห่งกรรมคือผลของกรรม มันเป็นกรรมทั้งกายวาจาagiriamarayatทั้งอาชีพ มันเป็นกรรมที่ออกมาจากใจ ออกจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ ใจของเราถึงมีปัญญา ปัญญารู้ตามความเป็นจริง ปัญญาที่รู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ นี่คือต้นเหตุของความทุกข์

เราทั้งหลายจะเป็นบุคคลที่บรรลุธรรมหรือว่าบรรลุนิติภาวะ เราต้องเอาปัญญา ที่เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา เพื่อให้ปัญญานั้นเป็นปัญญา บริสุทธิ์คุณ ไม่ต้องให้ปัญญานั้นเป็นตัวเป็นตน เป็นวิภูฏสงสาร ต้องเป็นปัญญา บริสุทธิ์คุณ

คำว่าพระนั้นคือพระธรรมพระวินัยที่เป็นบริสุทธิ์คุณไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน คำว่าพระนั้นนับเอาตั้งแต่พระโสดาบันถึงพระอรหันต์ ความเป็นพระนั้นเป็นได้ กับทุก ๆ คนนะ

ให้พวกเราเข้าใจเรื่องพระ พระนั้นคือบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาagiriamarayatทั้งใจ คือบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตนนะ พระนั้นจะเป็นความสงบและปัญญา พระนั้นเป็น ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ

ให้เข้าใจ ทุก ๆ เป็นพระได้ ทุก ๆ คนทุกชาติทุกศาสนาไม่มีใครยกเว้น ยกเว้นเฉพาะคนบ้า ยกเว้นคนที่ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต เอาวิภูฏสงสารนำชีวิต เอาสัญญาตญาณที่มันเป็นตัวเป็นตนนำชีวิต สัญญาตญาณก็ได้แก่ตัวตน คำเรียกสัญญาตญาณ เอาความชอบเอาความชังนำชีวิตคำเรียกสัญญาตญาณ มีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชาย เป็นคนหนุ่มคนสาวคนแก่คนเฒ่า คนชรา หรือว่าคนตายคนพลัดพราก

อย่างนี้เรียกว่าสัญญาตญาณ อย่างนี้เรียกว่าตัวว่าตน ตัวตนนี้มันคือความปรุงแต่ง ปรุงแต่งว่าเราว่าเขา ว่าเรามีเราเป็น

ให้เข้าใจนะอันนี้เป็นสัญญาตญาณมันเป็นตัวเป็นตน ตัวตนนี้ได้เอาธาตุเอาชั้นธ เอาอายตนะมาเป็นตัวเราแล้วก็มาเป็นคนอื่น อย่างนี้ไม่ใช่ อย่างนี้ไม่ถูกต้อง อย่างนี้มันมีแต่ทุกข์เกิดขึ้นทุกข์ตั้งอยู่ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีเลย เราต้องรู้เข้าใจ

เราทั้งหลายได้มารวมรวมกันประพฤติ พากันมาปฏิบัติ เราต้องรู้เข้าใจก้าวไปด้วย ความรู้ความเข้าใจเหมือน ๆ กัน เพราะเรามีอุดมการณ์อันเดียวกัน อุดมธรรม อันเดียวกัน เราทุกคนพากันมาเน้นที่ตัวเรานี่แหละ ของอย่างนี้มันปฏิบัติให้กันไม่ได้ ปฏิบัติแทนกันไม่ได้

เราทั้งหลายพากันเข้าสู่หลักการ เข้าสู่อุดมการณ์อุดมธรรม ถือนิสัยของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธเจ้านั้นไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน พระพุทธเจ้านั้นคือพระธรรมพระวินัย คือกิจวัตรข้อวัตรปฏิบัติให้เรารู้เข้าใจ นี่คือพระพุทธเจ้า นี่คือพระธรรม นี่คือพระอริยสงฆ์ ให้เรารู้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันทิ้งเรื่องอดีตให้หมด อย่าให้อดีตมันปรุงแต่งเราได้ ต้องหยุดอดีตของตัวเอง ต้องหยุดอนาคตของตัวเองอยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา เรียกว่าอยู่กับสติสัมปชัญญะ

เราทุกคนมาเน้นที่ตัวเรา อย่าไปมองคนอื่น อย่าไปดูคนอื่น ถ้าเราไปมองคนอื่น ดูคนอื่น ไปจับผิดจับถูกคนอื่น มันบาปนะ ถ้าเราดูคนอื่น เราก็ดูเพื่อจะเป็นผู้ให้ เป็นผู้เสียสละ ให้เข้าใจอย่างนี้

การปฏิบัติของเราต้องติดต่อกันเนื่อง ความสงบกับปัญญาต้องติดต่อกันเนื่อง ถ้าไม่ติดต่อกันเนื่องเรียกว่ามันขาด กิจวัตรชั่ววัตรปฏิบัติมันขาด คีลมันขาด มันต่าง มันพร้อย มันวิบัติมันไม่ใช่ปฏิบัติ

เราต้องเข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ระบบความคิดกิริยามารยาทคำพูด ถ้าเรารู้เข้าใจเรามีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ความเครียดของเรา มันก็จะไม่มี เรารู้เข้าใจ ความเครียดมันจะไม่มี เมื่อเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราจะเอาจะมี จะเป็น เราจะไม่เอาไม่มีไม่เป็นมันจะเครียดนะ

วันหนึ่งคืนหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมง เรานอนเราพักผ่อน ภาษาชาวบ้านเค้าเรียกนอนพักผ่อนนะ เรามาอยู่ที่วัดเป็นนักบวชเค้าเรียกว่าจำวัด จำคือความสงบ ไม่ฟุ้งซ่าน อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญาบริสุทธิ์คุณ การจำวัดหรือว่าการนอนการพักผ่อน เราต้องนอนพักผ่อน ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง อย่างน้อย ๕ อย่างมาก ๖ ชั่วโมง ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนี้ นักบวชเรานอนอย่างน้อย ๕ ชั่วโมง อย่างมาก ๖ ชั่วโมง

พระธรรมพระวินัยนะเรารู้เราเข้าใจ ชีวิตของเราจะมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา ใจของเราจะมีความสุข เหมือนแต่ก่อนเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราแบกความหลงพาไป ความหลงนะมันหนัก หนักอกหนักใจ เสียอกเสียใจ ทุกข์ยากลำบากเพราะว่ามันหนัก เรามาบวชเป็นพระเป็นสมณะ เรามายกเลิก เรามาปล่อยมาวาง เราไม่แบกความหลงพาไป ไม่แบกไสยศาสตร์พาไป ไม่แบกอวิชชาพาไป การปล่อยวางอย่างนี้แหละ มันมีความสุข การที่เราทำชั่ววัตรกิจวัตร ในชีวิตประจำวันนี้มันเป็นความสุข เป็นความดับทุกข์ของเราทุกคน

ถ้าเรามีการติดต่อกันเนื่องเป็นปฏินิพัทา ไม่มีต่อหน้าลับหลัง มีแต่ความสงบ มีแต่ปัญญา ความทุกข์เราจะไม่มีความเครียดเราจะไม่มีความสุขความดับทุกข์ มันมีอยู่ที่ปัจจุบัน

ให้รู้เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะปรุงแต่งของมันไปเรื่อยมันบกพร่องไปเรื่อย มันไม่รู้ อริยสัจสี่ ไม่รู้การประพฤติกการปฏิบัติ มันคิดว่าความดับทุกข์นั้น อยู่ข้างหน้าโน้น มันเป็นเหมือนทะเลไม่อิมด้วยน้ำ เป็นไฟไม่อิมด้วยเชื้อ ความดับทุกข์ของเราต้องอยู่ที่ปัจจุบัน

เราทั้งหลายต้องเอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรมาเป็นความสุข ความดับทุกข์

เรานอนเราพักผ่อน ๕,๖ ชั่วโมงก็เพียงพอ เราพากันนอนพักผ่อนจำวัดเวลา ๓ ทุ่มเหมือนทหาร ทหารที่มีร่างกายแข็งแรง มีระเบียบมีวินัย นอนพักผ่อน ๓ ทุ่มนะ ทหารเค้านอนพักผ่อน ๓ ทุ่ม ถึง ๓ ทุ่มเค้าจะเป่านกหวีดให้รีบไปนอนนิ่งเลย ใครคุยกันอะไรไม่ได้ ใครจะทำอะไรอยู่ไม่ได้เค้าให้นอนเลย ใจไม่นอนก็ให้กายมันนอน วาจาภิรียามารยาทมันนอน พระธรรมพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่มันเป็นกฎ ของธรรมะ กฎของธรรมชาติเพื่อเป็นหลักการ ให้เราทั้งหลายเข้าสู่ความสงบ เข้าสู่ปัญญา

ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรมันเป็นคุณ เป็นอุปการคุณแก่เรานะ มันเป็นอริยมรรคทางความคิด ทางกายวาจาภิรียามารยาท อะไรต่าง ๆ มันเป็นอริยมรรค

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องพระธรรมพระวินัย มันเป็นหลักการอุดมการณ์ แล้วก็อุดมธรรม นำสู่การหยุดความปรุ่งแต่ง เพราะอยากได้มากมันก็ได้มาก มันก็เท่าเท่าจะไปปรุ่งแต่งมันทำไม อยากได้น้อยมันก็ได้ก็น้อย เราจะไปปรุ่งแต่งมันทำไม อยากให้ไม่แก่เราก็แก่อยู่แล้วจะไปปรุ่งแต่งมันทำไม อยากไม่ให้เจ็บไม่ให้ปวดเมื่อย อยากไม่ให้ตายมันก็ตาย เราจะไปปรุ่งแต่งมันทำไม

เราต้องรู้เข้าใจ มีแต่ปิติสุขเอกัคคตาท้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

พระธรรมพระวินัย กิจวัตรข้อวัตรปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ การปฏิบัติต้องให้ติดต่อเนื่อง การทำอะไรติดต่อเนื่องเค้าเรียกว่าไม่ขาดไม่ต่างไม่พริ้วไม่ทะลุ ต้องเข้าสู่กระบวนการพระธรรมพระวินัยที่เป็นบริสุทธิคุณ ข้อวัตรกิจวัตรเป็นบริสุทธิคุณ เพราะทุกอย่างมีแต่คุณ ไม่มีโทษ คำว่าคุณไม่มีโทษ

ที่เค้ามีศัพท์ว่าคุณผู้หญิงคุณผู้ชาย คุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย พวกที่มามีบวชเค้าเรียกว่าคุณ ถ้าไม่เรียกคุณก็เรียกท่าน อย่างนี้แหละ เค้าไม่เรียกชื่อตรง ๆ นะ เค้าเรียกนำต้นด้วยคุณหรือท่าน คุณก็หมายถึงบริสุทธิคุณไม่มีโทษ ตัวตนคือโทษนะ ที่เราไม่เอาพระธรรมพระวินัยมันโทษมีความผิด ให้รู้เข้าใจ มันเป็นความต่างความพริ้วความเศร้าหมอง

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราคิดว่ามันเป็นทางรอดมันไม่ใช่ นะ เอาตัวตนมันเป็นทางรอดแห่งความไม่รอดนะ

เราพากันนอนพากันพักผ่อน ๕,๖ ชั่วโมง ตื่นขึ้นตีสาม ตีสามตื่นขึ้น เราอยู่ที่กุฏิ
อยู่ที่พัก ก็กราบพระไหว้พระ พระนั่นแหละอยู่ที่ไหน พระนั่นคือพระธรรมพระวินัย
ข้อวัตรกิจวัตรอยู่ที่ใจ แล้วค่อยออกมาเป็นกายวาจาภิรียมารยาทอยู่ที่เรานั้นแหละ

เราตื่นขึ้นมากกราบพระไหว้พระล้างหน้าแปรงฟันมารวมกันที่ศาลา ถ้าอยู่กุฏิ
ก็ไปรวมกันที่ศาลา เพื่อเป็นหลักการในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะมีทั้งผู้มี
อินทรีย์น้อย มีอินทรีย์มาก การทำอะไรสมควรสมานสามัคคีนี้ ทำให้มีแต่ความเจริญ
ไม่มีความเสื่อม ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ทำตามใจตามอัธยาศัยมันมีแต่ความเสื่อม
การทำอะไรที่สมควรสมานสามัคคีกันคือความเจริญ

เราอย่าไปคิดว่าเราต้องการอิสระ มันเป็นอิสระจากพระธรรมจากพระวินัย
เราเอาความอิสระที่ไม่ใช่พระธรรมที่ไม่ใช่พระวินัย ที่ไม่ใช่ข้อวัตรข้อปฏิบัติ ไม่ใช่อิสระ
นี่คือตัวคือตนนะ นี่มันความปรุงแต่งไม่ใช่ความอิสระนะ ให้รู้เข้าใจนี้มันกำลังก่อภพ
ก่อชาติก่อเป็นนิติบุคคลตัวตน เราจะทิ้งข้อวัตรข้อปฏิบัติ เราจะทิ้งความสงบ
ทิ้งปัญญา เราอย่าคิดอย่างนั้นนะ พระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรนั่นแหละ
จะพาเราเข้าถึงความเป็นอิสระจากตัวจากตน เราจะอิสระจากธาตุจากขันธ
จากอายตนะ

ให้เราเข้าใจ ว่าพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรนั่นแหละ จะพาเราเข้าถึง
ความเป็นอิสระ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเดียวเราจะเป็นโง่ใหญ่ เราจะเป็นโง่เป็นมหาโง่
โง่ก็หมายถึงความทุกข์ความยากความจน

เราคิดดูดี ๆ สิ ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ทำให้เกิดอันตราย เกิดเหตุร้าย เกิดเป็นสิ่งที่เลวร้าย เป็นเจ้าเล่ห์ร้ายนะ เป็นอันตรายของนักบวชนะ

ผู้ที่มาเข้ามาบวชใหม่ ๆ ให้เข้าใจนะ พระผู้ที่บวชเก่าอยู่แล้วก็ให้รู้ให้เข้าใจนะ เราบวชมาใหม่ เราเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ความไม่รู้ไม่เข้าใจ เราตั้งอยู่ในความประมาท ความประมาทนี้แหละคืออันตรายคือเจ้าเล่ห์ร้าย เอาความหลงนำชีวิต เอาความประมาทนำชีวิต ทั้งพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรปฏิบัติตรงกันข้ามกับพระพุทธเจ้า มี ๒ อย่างเหมือนพระพุทธเจ้าคือปลงผมแล้วนุ่งห่มผ้าจีวร นอกจากนั้นตรงกันข้ามเลย ร่างกายก็แข็งแรงไม่ออกบิณฑบาต ภิกขาจาร

หยุดถือนิสัยทั้ง ๔ หยุดการออกบิณฑบาตภิกขาจารจากชาวบ้านจากประชาชน เป็นผู้รับเงินรับสตางค์ เก็บสิ่งสมสังฆทาน ตรงกันข้ามกับพระพุทธเจ้าเลย พระพุทธเจ้าไม่ให้เก็บอะไร ไม่ให้รับเงินรับสตางค์เป็นของส่วนตัว สตางค์เค้ามาถวายก็ให้เป็นของส่วนรวมของสงฆ์ ให้เป็นของส่วนรวมนะ ไม่ให้รับเก็บไว้เองหรือให้คนอื่นเก็บไว้เพื่อตน ไม่ต้องกลัวอดตาย เพราะพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตรนั้นทุกคนเห็นด้วยเห็นดีด้วย ทุกคนสนับสนุนนะ เค้าให้ปฏิบัติเข้าถึงบริสุทธิคุณ พ่อแม่ปู่ย่าตายายข้าราชการนักการเมืองก็ให้ความเคารพกราบไหว้

ความไม่รู้ไม่เข้าใจตั้งอยู่ในความประมาท เริ่มต้นจากเอาสัญญาธาตุาณนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิต ตั้งอยู่ในความประมาทไม่เคารพการระในพระธรรมในพระวินัย เราไม่มีความเคารพเราจะสงบได้อย่างไร เราไม่มีพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร เราจะไม่มีความสงบได้อย่างไร ความเคารพความสงบนะ ความการะวะ

ให้เรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายอย่าไปเก่งกว่ากรรมกว่ากฎแห่งกรรมกว่าผลของกรรม เราทั้งหลายต้องเห็นภัยในวิกฎสงสาร เห็นภัยในความหลงในความเพลิดเพลिनในความประมาท

เราทั้งหลายต้องถือว่ากิจวัตรข้อวัตรปฏิบัตินี้เป็นคุณ จะทำให้เราไม่ได้ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ถึงตีสามเราต้องตื่นขึ้นมา มันจะตายก็ช่างหัวมัน มันจะเหนื่อยยากลำบากก็ช่างหัวมัน

เราอย่าไปมีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น ให้คิดเหมือนพระอรหันต์ชีณาสพ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าส่งไปเผยแผ่พระศาสนา ไปประกาศพระศาสนา ท่านรู้ท่านเข้าใจเรื่องพระธรรมพระวินัย มันคือบริสุทธิ์คุณ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ใช่ นักเผยแผ่ธรรมะนะ ตัวตนนั้นแหละมันจะเป็นผู้ที่นอนแผ่ นะ ตัวตนนั้นแหละมันหัวใจแห่งความหลง หัวใจแห่งฆราวาสนะ หัวใจเป็นวิกฎสงสาร หัวใจมันยังเป็นตัวเป็นตน หัวใจมันเป็นครอบครัว หัวใจมีลูกมีพ่อแม่มีเมียให้รู้เข้าใจ เรื่องพระธรรมพระวินัยข้อวัตรปฏิบัติ

ถึงตี ๓ เราต้องตื่นมา ให้เราตั้งใจตั้งใจเจตนา เราอย่าใจอ่อน เพราะเหตุที่จะใช้งาน จะเอาไปใช้ตัดในสิ่งต่าง ๆ มันต้องแข็ง มันต้องคม เราต้องลงใจให้พระพุทธเจ้า ลงใจให้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ

เราอย่าไปมีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น ใจมันไม่ยากไปก็ให้กายมันไป กายของเรา ต้องไปศาลา ก้าวไปด้วยสติสัมปชัญญะ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการก้าวไป ต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เราทำอย่างนี้ อย่างนี้แหละติดต่อกันซัก ๓ อาทิตย์เราจะค่อยดีขึ้น ตามหลักการถ้าทำอะไรติดต่อกันเนื่อง ๓ อาทิตย์

มันจะเห็นผลรู้ผล ที่ท่านบอกว่าการเจริญอะไรติดต่อกันทั้งสติทั้งปัญญา ๗ วัน ๗ เดือน ๗ ปีอย่างนี้มันจะได้ผลนะ อย่างไถ่มันปักไข่จะปักด้วยแม่ไก่ ก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์จะปักด้วยไฟฟ้าก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์

เราทุกคนอดีตนะมันมีทุกคนทั้งดีทั้งชั่ว เราอยู่ที่บ้านที่เรื่อน เราทำอะไรตามใจ ตามอัธยาศัย เราต้องยกเลิกหมดนะ ต้องทิ้งอดีตไม่มีอดีตเลย ถ้ามันจะปรุงจะแต่ง มันก็เบรกมันไว้ เหมือนรถยนต์ต้องมีเบรก เครื่องบินต้องมีเบรกเรือต้องมีเบรก กายวาจาภิรียามารยาทต้องมีเบรก

พระนี่นะ...พระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรคือเบรกนะ พระนี่จะทำอะไร ต้องรับประเคน เพื่อเป็นเบรกเป็นความสงบเป็นปัญญา กายก็ต้องรับประเคน วาจาภิรียามารยาทต้องรับประเคน ของกินของใช้ก็ต้องรับประเคนให้รู้เข้าใจ คำว่าประเคนนี่คือทำให้มันสงบให้มันมีปัญญา

พระธรรมพระวินัยคือสติปัญญานะ ฐานคือความสงบคือปัญญา พระธรรมพระวินัยคือสติปัญฐานคือฐานที่ก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เรามาทำวัตรสวดมนต์ เวลาเรากราบเราก็ตั้งใจกราบ อย่ากราบเหมือนกับ ตะครุบกบ ตะครุบหนู ตะครุบปลานะ ต้องกราบให้มีสติสัมปชัญญะมีสติรู้ตัว ท้าวพร้อม อย่าไปทำอะไรครึ่งหลักครึ่งตีนนะ เวลาสวดก็ตั้งใจอย่าเอาความหลง ความสงบ ต้องตั้งใจสวดทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ อย่าไปคิดว่าเสียงเราไม่ดี เสียงเราเข้ากับเขาไม่ได้ เราต้องปรับเสียงให้เข้ากับเค้า เข้ากับส่วนรวม เข้ากับมหาชน เราเสียงต่ำก็ปรับเข้าหาเสียงกลาง ๆ เราเสียงสูงเสียงแหลมก็ปรับเข้าหากลาง ๆ เพื่อเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

ต้องมีความสุขในการทำวัตรสวดมนต์ มีความสุขในการกราบแล้วก็มีมีความสุขในการทำวัตรสวดมนต์ เรานั่งสมาธิก็มีความสุขในการนั่งสมาธินะ ใจไม่สงบก็ให้กายมันสงบ กายมันตัวตรง เรามีตัวมีตนมันก็จะนั่งตัวโค้งตัวอ่นั่งสัปหงกนะ เพราะการนั่งสัปหงกโยกไปโยกมามันเป็นการอ่อนนุ่มต่อความหลงนะ มันเคารพอ่อนนุ่มต่อความหลง นั่งโยกไปโยกมาเล่นจิ้งหะให้ความหลงนะ ขณะฟังธรรมอยู่นี้แหละมันก็จะยังหลับในเลย

เราต้องฝึกต้องปฏิบัติ อย่าให้ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ ครอบงำเรา เราอย่าปล่อยให้เราโง่งมงาย ง่วงเหงาหาวนอน

เราเอาความสงบกับปัญญามาใช้ปฏิบัติให้ติดต่อกันอยู่ ส่วนรวมก็ทำอย่างนี้ อยู่ส่วนตัวก็ทำอย่างนี้ ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง การประพฤติการปฏิบัติไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ถ้ามีต่อหน้าลับหลังมันไม่ถูกต้อง

เราคิดดูดี ๆ สิทำอย่างนี้มันเครียดเพราะต่อหน้าอย่างหนึ่งลับหลังอย่างหนึ่ง การทำอะไรต่อหน้าและลับหลังคือการปฏิบัติที่หลอกลวงนะ มันเป็นการหลอกลวง การปฏิบัติต่อหน้าและลับหลังคนละอย่างมันคือความเครียดนะ มันคือตัวคือตน มันไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ เราจะเสียเวลาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในข้อวัตรข้อปฏิบัติ เราจะได้ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง

การประพฤติการปฏิบัตินี้ ให้เรารู้การประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรายังมีเรื่องต่อหน้าและลับหลังนี้มันไม่ใช่บริสุทธิ์คุณนะ ยังถือว่าไม่ใช่บริสุทธิ์คุณนะ มันดูภายนอกดี สวยหรูแต่ข้างในมันเน่าในเปื่อยแฉะ ข้างในมันเหม็น มันไม่เหม็นธรรมดา

ท่านหลวงตามหาบัว ท่านบอกว่าการประพาศการปฏิบัติ ถ้าเราไม่ซื่อสัตย์ เป็นคนมีต่อหน้าและลับหลัง มันเป็นความเหินห่าง เหินห่างมากนะ เหินห่างสามแดน โลกธาตุนะ

พระเก่าพระบวชเก่าถือว่างานหนักนะ เพราะเดินทางผิตเอาความหลงนำชีวิต เรียกว่าเดินผิตนี้เป็นงานหนักนะ อย่างเราไม่รู้ไม่เข้าใจในการเดินธุดงค์ มันเลยไม่ได้ ทะลุถึงที่เราจะเดินข้ามไปนะ กลับเดินไปตกหน้าผาณะ ผู้ที่เดินทางไปไกลไปถึง หน้าผาแล้ว มันเป็นงานหนักนะ มันเป็นงานต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันนะ บางทีก็ต้องใช้ เชือกที่นำไป บางทีก็หาเอาเครือเถา ๆ นั้นแหละ มาเป็นสิ่งที่ผูกห้อยโยน หย่อนบริวารลงไป แล้วก็ไถ่ตัวลงไป มันเป็นงานหนักนะ

พระเก่าพระบวชมานานนี้เอาความหลงนำชีวิต มันจะเป็นงานหนักนะ ถึงงานหนักก็ต้องเข้าสู่การงาน เข้าสู่ภาคประพาศภาคปฏิบัตินะ ต้องอาศัยพระธรรม พระวินัยข้อวัตรปฏิบัติกิจวัตรนี้แหละ

พระเก่ามันติดตามอหยาศัยนะ มันไม่ทำจนเคยชิน ไม่ออกมาทำวัตรเช้า ไม่ทำข้อวัตรกิจวัตร มันติดเงินติดสตางค์มันติดนารีสีกา สีดำไปแล้ว สีสกปรกไปแล้ว มันมีพื้นฐานตั้งอยู่ในความประมาท ตั้งอยู่ในความหลงความเพลิดเพลน

พระเก่าพากันติดความหลง ติดโทรศัพท์มือถือติดคอมพิวเตอร์ติดอินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก เป็นผู้เดินทางผิตเข้าใจผิตปฏิบัติผิต เอาความผิตนำชีวิตเอาความหลงนำชีวิต พระเก่าจะต้องทำงานหนักนะ เราต้องรู้เข้าใจ คำว่าหนักไม่หนัก มันอยู่ที่เราเข้าใจ พระธรรมพระวินัยที่หยุดสัญชาตญาณนี้จะไม่มีความหนักไม่หนัก จะเป็นบุคคลที่ บรรลุนิติภาวะเกี่ยวกับหนักไม่หนักเป็นคนที่รู้เรื่องราวเหตุเรื่องชั้นเรื่องอายตนะ

พระเก่าทั้งหลายพากันรู้พากันเข้าใจนะ ว่าไม่มีใครเหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรม
เหนือผลของกรรม เราทั้งหลายต้องพากันคิดแก้ตัวเอง ด้วยการมาประพฤติมาปฏิบัติ
ติดต่อกันเนื่อง ไม่ต้องเอาความหลงนำชีวิต ไม่ต้องเอาความผินนำชีวิต
ต้องเอาพระธรรมพระวินัยกิจวัตรข้อวัตรปฏิบัติ นำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเราจะได้เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ

หลายปีที่ผ่านมา ความเสียหายในเกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนา ความเสียหาย
ได้เกิดขึ้นกับข้าราชการนักการเมือง ความเสียหายนี้เกิดขึ้นกับประชากรของโลก
ที่เอาความผินนำชีวิต ไม่เอาความถูกต้องนำชีวิต

ความเสียหายนั้นมันเป็นเรื่องของอดีต ให้รู้เข้าใจ อย่าพากันไปติดในเรื่องอดีตนะ
เราจะหยุดอดีตได้เราก็ต้องมีความสงบ เราต้องหยุดความปรุงแต่งอย่างนี้
หยุดด้วยการเจริญสติปัฏฐาน ๔ ด้วยมีสติสัมปชัญญะด้วยปิติมีความสุขเอกัคคตา
เพื่อให้การพัฒนากการประพฤติการปฏิบัติของเรามันติดต่อกันเนื่อง ไม่ขาดไม่ต่าง
ไม่พร้อย ไม่ทะลุไม่เศร้าหมอง

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ สิ่งทั้งหลายมันย่อมพังทลายแน่นอนเหมือนตึก สตง.นี้แหละ
ตึกสตง.เป็นสักขีพยานแห่งการล่มละลาย ชีวิตที่เราไม่รู้เข้าใจ ชีวิตนี้ย่อมล่มละลาย

พระใหม่พระเก่าเราพากันมาประพฤติมาปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

วัดเรานะ คำว่าวัดคือข้อวัตรปฏิบัติ ไม่ให้มีโทรศัพท์มือถือไม่ให้ใช้โทรศัพท์มือถือ
ไม่ให้สูบบุหรี่ ให้ทุกคนนะเข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ผู้ที่มามีบวชในพรรษา
ก็ตั้งอกตั้งใจให้เป็นปฏิปทา เราจะได้คุ้มค่าในการมาบรรพชาอุปสมบท ทุกคนก็มีสิทธิ

พอ ๆ กัน ไม่ใหญ่ไม่เล็ก มีสิทธิพอ ๆ กัน ให้รู้เข้าใจ ไม่มีใครใหญ่ไม่มีใครเล็ก มีแต่พระธรรมพระวินัย ข้อวัตรปฏิบัติ มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา ให้รู้เข้าใจอย่างนี้ละ

เมื่อวานนี้วันเข้าพรรษา ได้ให้ข้อวัตรกิจวัตรพร้อมประชาชน

ในพรรษานี้ ๓ เดือน ให้พากันตั้งใจตั้งเจตนา รักษาศีล ๕ ตลอดเวลา ๓ เดือน เข้าพรรษาแถมไปอีกเดือนหนึ่งเป็น ๔ เดือน ถึงวันเพ็ญเดือน ๑๒ ให้พากันนั่งสมาธิ ไหว้พระสวดมนต์ทุก ๆ วัน เพื่อจะเอาการทำงานกับการปฏิบัติธรรมไปพร้อม ๆ กัน เพราะเราต้องเข้าสู่หลักการกระบวนการเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เพราะทุกอย่างมันคือเหตุคือปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

เราพากันมาบวชมาปฏิบัติเป็นพระเป็นสมณะ เป็นผู้สงบเป็นผู้มีปัญญา

เราทั้งหลายต้องพากันภูมิใจในสิ่งที่ถูกต้อง เราเข้าสู่ภาคประพาสภาคปฏิบัติ ด้วยปิตุสขเอกัคคตา อย่าไปหมกหมุ่น อย่าไปชบเซาในตัวในตนในอวิชชาความหลง เพื่อความสมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจ

ใจของเราต้องสบายใจของเราต้องมีความสุข ถ้าใจของเราสบาย ใจของเรามีความสุข กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรู้ ให้พวกเราเข้าใจนะ มันเป็นเพียงอุปกรณ์ของใจ ถ้าใจของเราไม่สงบไม่มีปัญญา สิ่งเหล่านั้นก็พลอยเป็นทุกข์ไปด้วย ทั้งที่กายวาจาภิรียมารยาท เค้าไม่รู้เรื่องรู้ราวเค้าเป็นเพียงศาสนวัตถุ กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรู้ เราคิดดูดี ๆ นะเป็นเพียงศาสนวัตถุ ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ มันเป็นเพียงศาสนวัตถุนะ ตัวสำคัญอยู่ที่ใจที่เจตนา

เราทั้งหลายต้องพากันมีความสุขมีปิติมีเอกัคคตาในการเอาธรรมนำชีวิต เอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรให้มีความสุข เราทั้งหลายจะมีความสุขทุกข์กัน จะไม่ได้เป็นโรคไปโพล่า มันเหวี่ยงไปเหวี่ยงมา ตามผัสสะตามสิ่งแวดล้อม

เราทั้งหลายต้องพากันระลึกได้ว่าสิ่งที่มีคุณมีอุปการมากคือพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรกิจวัตรนี้แหละ การกระทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้มันจะเป็นบารมีเป็นความดี เป็นปัญญา ให้พวกเรารู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็เห็นเป็นประจักษ์พยาน เช่น ตีก สตง. มันพังทลายอย่างนั้น

ตีก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตีก ๓๐ กว่าชั้น ตีก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ ตีกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่ ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตีกใหญ่กว่าสูงกว่าตีก สตง.ทั้งหลาย สิบตีกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าวไม่พังทลายเหมือนตีกสตง. เพราะพอที่จะรับ น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกิ้นคอร์รัปชันนะ แต่เค้าโก่งกิ้นคอร์รัปชันน้อยพอที่จะรับ แผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเล ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี่ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต มันก็ต้องพังทลายเหมือนตีก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง ท่านรู้จักว่าความปรุงแต่งนี้ มันคือวัฏฏสงสารนะ ท่านรู้จักความปรุงแต่ง เพราะความปรุงแต่งมันเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตนี้ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมบุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจรีตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจรีตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจรีต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมบุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจรีตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจรีต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจรีตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท ห้อยเหรียญตรา เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลง ต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิคุณ เข้าถึงธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมั่นเป็นอบายมุขอบายภูมิจะมั่นคงอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิฆเนศวรนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพจน์ปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต่อกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นมันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพจน์การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลงอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิฆเนศวรด้วยปัญญาบริสุทธิคุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข

มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั่นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญหาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญหาแล้วต้องรอบคอบ อย่าลืมนะชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว

เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้ว
ถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการ
เป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์
แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้อาอุดมธรรมให้อาธรรมอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย
เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง
ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็น
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ ถ้าเรารวบ รวบความหลงมันไม่ตินะ รวบความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวบไสยศาสตร์ มันไม่ตินะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ เค๊าเล็กนิดเดียวเค้าตั้งบ่อนคาสีโนเค้ารวบกัน ประเทศมาเก๊าก็เหมือนกัน เค้ารวบกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศ สิงคโปร์มันเล็กนิดเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้ ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวบได้ เพราะคนในนี้โลกนี้ มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวบได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เหมือนประเทศไทยของเรานี้แหละ โครงการยกเลิกเหล้ายกเลิกเบียร์
ยกเลิกสิ่งเสพติดยาเสพติดที่มันเป็นอบายมุขแห่งชีวิต ที่มันเป็นอบายภูมิแห่งชีวิต

เกือบร้อยปีของโครงการพากันประพฤติดุปฏิบัติด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
ตั้งอยู่ในความประมาท เอาความหลงนำชีวิตเอาความประมาทนำชีวิต
มันก็ปฏิบัติไม่ได้ มันก็ยิ่งมากกว่าเก่า ไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต
ความหลงก็เลยยิ่งใหญ่ใหญ่ยิ่ง

มันก็แก้ปัญหามาไม่ได้ มันยิ่งมากทวีคูณ มันก็ไปของมันเรื่อย มากยิ่งกว่าเก่า
ทวีคูณยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

อย่างการสวมหมวกกันน็อกอย่างนี้แหละ มอเตอร์ไซด์เข้ามาในเมืองไทย
ประเทศไทย ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปี ขณะนี้เวลานี้ก็ยังทำไม่ได้ เรื่องสวมหมวกกันน็อกนี้
ที่ให้ประชาชนผู้ขับขี่จักรยานยนต์เพื่อสะดวกในการสัญจรไปมา ได้ออกกฎหมาย
บังคับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ ขณะนี้เวลานี้มันก็เป็นเวลาจนจะ ๕๐ ปีแล้ว
ก็ยังพากันทำไม่ได้

ถ้าเราเข้าใจว่า การทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนี้ไม่ได้ มันเป็นความเสียหาย
ทั้งตัวเราและส่วนรวม มันไปไม่ได้ ชีวิตของเรามันไปไม่ได้นะ ชีวิตนี้มันพังทลาย
เหมือนตึก สตง.ของเมืองไทยนี้แหละ

เราต้องเข้าใจ ทุกคนต้องเข้าใจ ไม่ใช่เข้าใจเฉย ๆ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติก
ภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น
มันก็จะไปของมันด้วยความไม่ถูกต้องอย่างนี้แหละ

พูดอย่างนี้ให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ นี่มันเป็นธรรมเป็นธรรมนุญเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณให้รู้เข้าใจ นี่เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา นี่คือธรรมนุญ ธรรมนุญ นี่เป็นความมั่นคงของชาติคือความเกิด ด้วยเหตุที่ถูกต้อง ไม่มีความผิดถูกต้องนะ ความถูกต้องหมายถึงบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ตัวตน นั่นแหละคือความถูกต้องเป็นความมั่นคงของพระศาสนา ศาสนาคือธรรมนุญธรรมนุญ เป็นความมั่นคงของพระมหากษัตริย์นั้นได้แก่ปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาเพื่อตัวตน ปัญญาบริสุทธิ์คุณนี่เป็นความหมายของพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ที่ขึ้นครองราชย์ถึงทรงทศพิธราชธรรม เอาทศพิธราชธรรมนำชีวิต คำว่าพระหมายถึงไม่มีตัวไม่มีตนให้เข้าใจ ถ้ามีตัวมีตนก็ไม่ใช่พระไม่ใช่ธรรมนุญไม่ใช่ธรรมนุญ

นี่เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย เป็นพระศาสนา เป็นพระมหากษัตริย์ ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน เป็นธรรมเป็นธรรมนุญ เพื่อให้เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ให้เรารู้ให้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้พากันประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง ทำให้ถูกต้อง จะได้ไม่พากันทำความผิด เพื่อเข้าสู่ขบวนการแห่งความถูกต้องของธรรมนุญในการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิตต้องไม่เอาความผิดดำเนินชีวิต

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายนะเป็นผู้ที่มีธาตุมีขันธมีอายตนะเป็นผู้ที่ประเสริฐต้องรู้ต้องเข้าใจ เอาพระธรรมพระวินัยเอาข้อวัตรกิจวัตรมาใช้มาปฏิบัติที่เป็นบริสุทธิ์คุณเพื่อเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติออกจากทุกข์เพื่อจะ ได้รับผลจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้รับผลจากพระอรหันต์ ด้วยความรู้ความเข้าใจ ให้เข้าใจว่าชีวิตนี้เป็นของประเสริฐ เป็นระยะสั้นระยะสำคัญอยู่ได้ ๑ ศตวรรษ คือร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ มีปิติมีความสุขอยู่ได้มากกว่าร้อย

เราระลึกถึงคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บริสุทธิคุณตั้งอยู่ในความไม่ประมาท ตามโอวาทของหลวงปู่มั่น ที่ท่านเมตตาตรัสให้กับพวกเราว่า

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่มีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิคุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้คู่กับการประพุดติการปฏิบัติ นั่นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบันไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เรารู้เข้าใจเรื่องพระธรรม พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภวสัญญาสงสารนั้นแหละ คือพระนิพพาน ให้พวกเรารู้เข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจนะ
